

Krzysztof Sobczyk

Kraków-Zwierzyniec, st. 4, ul.
Spadzista B1, gm. loco, woj.
krakowskie, AZP 102-56/110

Informator Archeologiczny : badania 31, 7

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

IEŻA, st. 10, gm. loco, woj. radomskie, AZP 79-68

- obozowisko kultury świderskiej (schyłkowy paleolit)
- obozowisko kultury janisławickiej (mezolit)
- osada kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Marcina Bednarza. Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 80 m².

W roku 1995 założono dwa wykopy sondażowe, w których znaleziono dużo materiału krzemienego, czekoladowego o charakterze pracownianym, datowanego na schyłkowy paleolit.

W tym roku ekspoloarcję prowadzono działkami o wym. 50 x 50 cm. i warstwami mechanicznymi o miąższości 10 cm każda. W sumie pozyskano 32 468 zabytków krzemienych (1/3 stanowią łuski z przesiewania). Znaleziono tylko 1 obiekt - skupisko przepalonych kamieni o średnicy 35 cm - najprawdopodobniej pozostałości po ognisku. W wyniku badań wyróżniono trzy fazy zasiedlenia: 1. paleolit schyłkowy - kultura świderska, 2. mezolit - kultura janisławicka, 3. epoka brązu - kultura trzciniecka.

KRAKÓW-ZWIERZYNIĘC, st. 4, ul. Spadzista B1, gm. loco, woj. krakowskie, AZP 102-56/110

- ślady osadnictwa środkowopaleolitycznego
- ślady osadnictwa kultury oryniackiej (górnny paleolit)
- obozowisko łowców mamutów, horyzont z jednozadziorcami, wschodni grawetien (górnny paleolit)

Badania wykopaliskowe przeprowadzone przez dr. hab. Krzysztofa Sobczyka (Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego). Finansowane przez Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Siódmy sezon badań tej ekspedycji.

Stanowisko badane było w latach 1968-1973, 1989, 1991-1994, 1996.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii UJ, Zakład Epoki Kamienia.

Badania będą kontynuowane.

Łęczyn, st. 23, gm. Dobiegniew, woj. gorzowskie - patrz: mezolit

Łęczyn, st. 25, gm. Dobiegniew, woj. gorzowskie - patrz: mezolit

MICHAŁÓW, kompleks stanowisk „Rydno”, gm. Wąchock, woj. kieleckie, AZP 80-66/-

- pracownie krzemieniarskie związane z cyklem mazowszańskim (kultura świderska, paleolit schyłkowy)
- ślady osadnictwa ze śladami przetwarzania hematytu, związane z cyklem mazowszańskim (paleolit schyłkowy)
- krzemienica kompleksu z tylczakami łukowymi (paleolit schyłkowy)
- ślady osadnictwa późnomezolitycznego
- ślady osadnictwa kultur leśnych (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Elżbietę Ciepielewską i mgr. Andrzeja J. Tomaszewskiego (Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie) z udziałem H. Królik (Instytut Archeologii i Etnologii PAN). Finansowane przez PSOZ, Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie i Instytut Archeologii i Etnologii PAN. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 157 m².

Kontynuowano prace w zachodniej części stanowiska. Odkryto pozostałości dwóch dalszych, lekko zagłębionych w ziemię obiektów mieszkalnych, z których każdy reprezentowany był przez kilka blisko siebie położonych, nieckowatych jam różnej wielkości, zaznaczających się na tle piasku niezbyt intensywnym nasyceniem proszkiem hematytowym. Jamy wpisywały się w koła o średnicach 1,5 i 2,5 m, które mogą odzwierciedlać jakieś zagłębienia bądź zakłócenia podepozycyjne w obrębie obiektów mieszkalnych. W sąsiedztwie tych obiektów, na oddzielającej je przestrzeni, znajdowały się gęste koncentracje materiałów krzemienych, związane z przygotowaniem i eksploatacją rdzeni. Obfitowały